

Køerne for at købe Hesten. Men for det første maa jeg sige til det ærede Medlem, der jo interesserer sig for Smaaamandsbrug, at det er ikke saa lige en Sag at sælge et Par gamle Køer og faa en ung Hest i Stedet for de samme Penge. Men selv om han kunde gøre det, ja selv om han kunde „tage Penge fra“, som man siger i Jylland, faar han dog ikke Hesten gratis, selv om han faar Overskud. Nej, den Vildfarelse, som de Herrer ville paadutte mig, ligger hos de Herrer selv. Jeg ved ikke, hvordan de ere komne til den, den ligger ikke i mine Udtalelser fra før, og den kan forstandigvis ikke ligge i disse Udtalelser, hverken direkte eller indirekte.

Der var en Udtalelse af det ærede Medlem for Ringsted, der har lidt mere Interesse. Den var ganske vist rettet til et andet Medlem end til mig, men jeg vil dog tage den op. Det ærede Medlem sagde, at det, der karakteriserede ham og hans Meningsfæller, var, at de turde se Sandheden lige i Øjnene. Ja, det er meget godt at turde se Sandheden lige i Øjnene, og det er vel ikke noget, de ærede Medlemmer først have gjort fornylig. De Herrer have vel ogsaa kunnet se Sandheden i Øjnene, den Gang de stode som Medlemmer af Venstrereformpartiet. Ganske vist have vi hørt fortælle, at da det ærede Medlem for Ringsted stod som vor militære Ordfører i tidligere Dage, kunde han ikke sige sin Hjertens Mening, da maatte han sige Partiets Flertals Mening. Men der kom saa en Tid, da det ærede Medlem blev frigjort, hvor han frigjorde sig selv, og da han frigjorde sig selv, saa han vel Sandheden lige i Øjnene, og han greb den første Lejlighed til at vidne om, hvad han fik ud af at se Sandheden lige i Øjnene, og denne første Lejlighed var den 17. Januar 1905. Da sagde det ærede Medlem med Henblik paa det Forhold, der ligger til Grund for de Forslag, vi her beskæftige os med: „Det er ikke vor Mening, at vi ville indtage et forsvarsnihilistisk Standpunkt, men vi staa fast paa Venstres gamle Krav om Nedsættelse af vore Militærudgifter; vi stille os som sagt ikke paa noget forsvarsnihilistisk Standpunkt, men vi ønske en Hærordning, som sætter os i Stand til at opfylde internationale Forpligtelser, som paahvile os som neutral Stat, og sætter os i Stand til at værgе os mod et pludseligt Overfald med en forholdsvis ringe Styrke“. „En forholdsvis ringe Styrke“ er vel ikke en Styrke forholdsvis ringe, sammenlignet med vor nuværende, men det maa vel være forholdsvis, sammenlignet med den Magts

samlede Styrke, hvorfra Udfaldet rettes mod os. „Til disse Formaalets Fremme“, siger det ærede Medlem for Ringsted videre, „ere vi nødtte til at ofre mange Penge hvert Aar paa vort Militærvæsen, og vi ønske, at disse Penge gives saa forstandigt og godt ud som muligt.“

Jeg er ganske enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem da gjorde sig til Talsmand for: *at vi have en Forpligtelse, og Fyldestgørelsen af denne Forpligtelse koster Penge.* Jeg vilde ogsaa gerne, vi skulde være enige om at handle som den Smaaamand, det ærede Medlem tænkte paa, da han nævnte Salget af to gamle Køer, til hvis Erstatning der skulde tilvejebringes en ung og brugelig Hest, nemlig at vi anvende vore Penge paa bedst mulig Maade, og naar vi kunne gøre det, endog uden direkte at tage Penge af Statskassen, men ved at afhænde udrangeret Sømateriel og anskaffe nyt moderne Krigsmateriel, som vil faa væsentlig Betydning for vort Søforsvar, vort Kyst- og Havneforsvar, gøre vi en forstandig Gerning, og saa handle vi i Overensstemmelse med det, som det ærede Medlem fremhævede som en Hovedbetragtning for sit Vedkommende endnu saa sent som den 17. Januar 1905. Men maaske det ærede Medlem har lært at se Sandheden i Øjnene paa en anden Maade, end han gjorde den Dag, det skal jeg ikke kunne sige noget om.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) spurgte, om det var Socialdemokratiets Mening at ville foreslaa at forlægge Flaadestationen til Aggersø Sund. Noget saadant har aldrig foreligget fra Socialdemokratiets Side, og jeg kan heller ikke tænke mig, at det nogen Sinde skulde blive vor Mening at fremkomme med et saadant Forslag. Men det ærede Medlem for Assens ved jo lige saa godt som jeg, at denne Plan er gammel, og den har haft meget stærke Forsvarere, og det er en Plan, som heller ikke er opgiven i vort Land. Det er umuligt at sige, hvad den endelige Ordning vil blive. Det er jo muligt, at den Anskuelse vil sejre, at Flaadestationen bør forlægges fra København, og saa er det meget uheldigt, at vi nu træffe saadanne kostbare Foranstaltninger som at bygge denne Kaserne, derfor er det bedre at vente lidt.

Det ærede Medlem for Assens syntes at ville løfte en lille Flig ind til Forsvarskommissionen, saa man kunde se, hvad det var, de toge sig for, og han mente, at Forsvarskommissionen beskæftigede sig